ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

'Εξελέγη χθὲς ὁ νέος 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν καὶ πάσης 'Ελλάδος. 'Ο θρησκεύων ἑλληνικὸς λαὸς πιστεύει ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. 'Ιερωνύμου ἡ 'Εκκλησία θὰ ὑψωθῆ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῆς θέσιν.

'Υπάρχουν βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι ἡ ἀριστίνδην 'Ιερὰ Σύνοδος θὰ ὁλοκληρώση τὰς θέσεις τῶν χηρευουσῶν Μητροπόλεων μὲ τοὺς ἱκανωτέρους Κληρικούς. Τοῦτο τὸ ἀπαιτοῦν οἱ σύγχρονοι καιροί.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΣΤΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΥΙΪΚΗΣ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

'Εγκώμιον στὴ Μητέρα τοῦ βυζαντινοῦ σοφοῦ Μιχ. Ψελλοῦ

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΜΠΟΥΡΑ

'Ο βυζαντινὸς σοφὸς Μιχαὴλ Ψελλὸς δίνει τὸ ἐγκώμιον τῆς μητέρας του, τὸ παράδειγμα τῆς τελειότητος καὶ στοργῆς καὶ τῆς υἱϊκῆς ἀφοσιώσεως. Τὸ μεγάλον αὐτὸ ἐγκώμιον, τὸ ὁποῖον παραθέτομεν, δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς τοπικὸν καθῆκον καὶ Ὕμνον ἑνὸς συγγραφέως, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἔκφρασις ἀγάπης ἑνὸς καλοῦ παιδιοῦ πρὸς τὴν ὑπέροχη μητέρα του.

'Αρχίζων τὸ ἐγκώμιον, λέγει ὅτι ἡ Μητέρα του κατάγεται ἐκ γονέων ἀμφοτέρων ἐναρέτων, ὥστε δύο ποταμοὶ συνέρρευσαν εἰς μίαν θάλασσαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐδημιουργήθη ὁ ὠκεανὸς τῆς μεγάλης, φωτισμένης ψυχῆς του. Παράλληλα, εἶχεν αὕτη σωματικὸν κάλλος ἀπαράμιλλον καὶ ἡγεμονικὸν τὸ παράστημα, ὥστε νὰ ἐνσαρκώνῃ ἀληθινὴν βυζαντινὴν δέσποιναν καὶ ἀρχόντισσα.

Τὰς μεγάλας ψυχικὰς ἀρετὰς δὲ τὰς ἔζησε καὶ διεπίστωσε μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ συναναστραφέντες αὐτὴν ὡμολόγουν ἐκοσμεῖτο ὑπὸ γυναικείας αἰδημοσύνης, ἁπλότητος, πραότητος, εὐγενείας, ἐγκρατείας καὶ σωφροσύνης. 'Η εὐσέβειά της καὶ προσήλωσις εἰς τὸ Θεῖον ὑπῆρξε κατανυκτική. Γενικά, ἡ ἄπειρος πληθὺς τῶν ἀρετῶν της δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρῃ τὸν ἀντάξιον ὑμνητήν της.

Ἔρχεται κατόπιν εἰς τὰς μητρικὰς φροντίδας της εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἡλικίας μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν αὐτῆς. Εἰς κάποιο μέρος λέγει ὅτι δὲν τὸν ἀπεκοίμιζε καὶ ἐνανούριζε μὲ μπαμπούλες, λάμιες καὶ ἄλλας τρομοκρατικὰς διηγήσεις, ἀλλὰ μὲ καταπραϋντικὰς εἰς τὴν παιδικὴν ψυχὴν ἱστορίας ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μυθολογίαν. Καὶ ἐμόχθησε διὰ νὰ δημιουργήση ἕνα τέλειον ἄνθρωπον, ἂν καὶ μὲ μετριοφροσύνην ἀναφέρει, ὅτι «πολὺ ἐλάττων τῆς ἐκείνης ἐλπίδων γέγονεν».

'Η παρακολούθησις αὐτῆς κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν μαθημάτων του διὰ τὸ σχολεῖον, ἡ συστηματικὴ καὶ ἐξονυχιστικὴ συζήτησις περὶ ὅλων τῶν διδασκομένων εἰς αὐτὸ καὶ ἡ σχετικὴ πρὸς αὐτὰ συμβολή της, τοῦ ἔχουν ἀφήσει βαθυτάτην ἐντύπωσιν εἰς τὴν μνήμην. Συνηγρύπνει, ἐπαρηγόρει, ἐνεθάρρυνε, συμπαρίστατο εἰς τὸν υἱόν.

Τὸ ἐγκώμιον τοῦτο τῆς ἀληθινῆς καὶ ὑψηλῆς ἐννοίας τῆς Μητέρας καὶ τῆς σεμνοτάτης πνευματικῆς, ψυχικῆς καὶ συναισθηματικῆς ἐπαφῆς μάνας καὶ παιδιοῦ, εἶναι ἀτέρμον· εἰσέρχεται ὁ μεγάλος συγγραφεὺς εἰς τὰ μυχιαίτατα τῆς ὑπερκόσμιας αὐτῆς ἀγάπης.

'Ολόκληρος ὁ βίος αὐτῆς ὑπῆρξεν ἁπλοῦς καὶ λιτός. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου της προσῆλθεν εἰς Μοναστήριον, ὅπου ἔζησε τελείως ἀσκητικά. Ὅτε δὲ ἐκ τοῦ γήρατος καὶ τῆς ἀσκητικῆς διαίτης ἐξηντλήθη, δὲν παρέλειπε τὰ θρῃσκευτικὰ της καθήκοντα ἀλλὰ δύο θεραπαινίδες, τὴν ἀνήγειρον καὶ τὴν ὑπεβάσταζον ἵνα ἀναπέμπει προσευχὰς καὶ ὕμνους πρὸς τὸν Θεόν.

Αἱ τελευταῖαι της στιγμαὶ ἐνθυμίζουν ἁγίαν εἰς θείαν ἔκστασιν εὑρισκομένην. Καὶ ἐκείνην τὴν στιγμὴν δίδει τὴν τελευταίαν μητρικὴν εὐχὴν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πεσόντα καὶ κατασπαζόμενον τοὺς πόδας της υἱόν: «Εἴθε ν' ἀπολαύσῃς καὶ σύ κάποτε, παιδί μου, τὴν Οὐράνια αὐτὴν στιγμή». Ὅπως ὁ ἥλιος πρὶν δύση δίνει τὰ λαμπρότερα χρώματα καὶ ἡ φλόγα τὸ ἰσχυρότερον φῶς, οὕτω τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἐκ τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὸ Θεῖον, καὶ τῆς Μητέρας αἱ δυνάμεις ἀνεπτερώθησαν καὶ ἔλαβε χρῶμα ὑγείας, νεότητος καὶ θεῖον μειδίαμα. Τοῦτο ἐξηπάτησε τὸν Ψελλόν, ὁ ὁποῖος ἀπεμακρύνθη τῆς ἐπιθανατίου κλίνης. 'Εκείνη, προαισθανθεῖσα τὴν ὑστάτην στιγμήν, προσήλωσε τὸ βλέμμα εἴς τι σημεῖον τῆς αἰθούσης καὶ παραγγέλλει νὰ ἔλθῃ ὁ υἱός. Ὅμως «ἐδέκτο μὴ ἰδεῖν ἄνον ἀνέφελον, συνήντησεν, ἐν τούτοις, τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ψυχρότητα τῆς Πολιτείας. Οἱ ἐκθέσεις τῶν διευθυντῶν της ἄριστες. 'Η ἀπόδοσίς της σπανία. Μὲ ἀταδοτικότητα, μὲ καλωσύνη, μὲ ἀγωγή. Πάντα ταῦτα ἑδραιωμένα σὲ βάσεις ἠθικές, σὲ ἀρχὲς πατριωτικές. Εὐγενής, μετριόφρων, ἐκλεκτὴ κυρία καὶ διδασκάλισσα. Πρόσθετα γνωρίσματά της ἡ εὐρυτέρα μόρφωσις καὶ ἡ ὀξύνοια. 'Η ἀτυχία της μία: Δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος ὁ σύζυγός της. Καὶ οἱ σχετικὲς διατάξεις μόνον γιὰ τὴν συνυπηρέτησι τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων προβλέπουν. Πέρασαν χειμῶνες καὶ χιονιάδες, μπόρες καὶ καταιγίδες, κι' ἐκείνη, ἡ ἀξία δασκάλα, γέρασε μακρυὰ ἀπὸ τὴν οἰκογένειά της, στὸ χωριό. Κάποτε τὸ Κράτος θὰ πρέπει νὰ πλησιάζῃ καὶ αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Καὶ νὰ τὶς ἐξετάζῃ μὲ συμπάθεια καὶ ἀγάπη.

ΟΦΑΚΟΣ

Η ΣΚΟΠΙΑ ΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

'Υπῆρξε κομψός. Στὴν πρώτη του νιότη. Τότε, ποὺ ἐκυκλοφόρει μὲ παράστημα σημαιοφόρου καὶ ἀμφίεσι δανδῆ. 'Η ἀπασχόλησίς του μὲ πίνακες καί... τετραγωνικὲς ρίζες! Μόνιμη ἡ ἐπιτυχία του στὶς ἀσκήσεις. Καὶ στὸν ἔρωτα πυκνὲς οἱ κατακτήσεις του. Κάποια ἀφιερώματα, χαραγμένα στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ πρώτου φίλου τῆς «Γκρατσέλας», φυλάσσονται, ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὴν κόρη τῆς Ρούμελης. Καὶ ἡ Ξηρομερίτισσα ἔχει καὶ αὐτὴ δικό της σουβενίρ... Πάντα ταῦτα στὴν ἐποχὴ τῆς... δόξης του! Ὄχι βέβαια, πὼς παρήκμασε. Ἀνοδον καὶ κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐσημείωσε. 'Η πεποίθησίς του, γιὰ τὴν κατάκτησι τῶν προσδοκιῶν του, δὲν τὸν ἐπρόδωσε ποτέ. Καὶ στὸ γάμο τυχερὸς στάθηκε. Τὸν διηκόλυνε ἡ εἰμαρμένη στὴν ἀνεύρεσί τῆς συμβίας. Χαίρεται, ἤδη τοῦ υἱοῦ τὶς μαθητικὲς ἐπιδόσεις. Καὶ ἀπελάμβανε, μέχρι πρότινος, τὶς γαστριμαργίκές του ἐπιθυμίες... 'Αλλὰ μέχρι τῶν 'Απόκρεω...

★

Τὸ προκοιλάκι, τὰ προγούλια, ἀδιάψευστοι μάρτυρες τῆς προσαρμογῆς του εἰς τὴν μεσηλικίαν. Τὸ βλέμμα, ἐν τούτοις, δὲν ἐννοοῦσε νὰ παραιτηθῆ τῶν παλαιῶν του ἕξεων. Εἶχε συνηθίσει εἰς τὸ φλέρτ. 'Εφ' ὅσον, ἀσφαλῶς, διεπίστωνε κάποια — ἔστω καὶ σχετική — ἀνταπόκρισι. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀνέκτησε καὶ τὸ θάρρος του. Παραπαίων, σχεδόν, ἐπλησίασε τὴν νέαν, τὴν ζωηρούλα καὶ ἀεικίνητη. Κάποιο... σεμνὸ πείραγμα κατώρθωσε νὰ ἀρθρώση. 'Ιδοὺ καὶ ἡ ἀπάντησις... ἡ πληρωμένη!

—Παπποῦ, χοντρέ, κάτσε φρόνημα...

Αὐτὴ ἦτο ἡ αἰτία τῆς αὐστηρᾶς δίαιτας, ποὺ ἐφήρμοσε. Ἕνα γιαουρτάκι, φροῦτα ὀλίγα, καὶ νερὸ ἐλάχιστο. Διαγραφὴ ἀπὸ τὸ μενοῦ του τῶν ζυμαρικῶν, τῶν λιπαρῶν. 'Επέτυχε, σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα τὴν μείωσι τοῦ βάρους του. 'Επεδίωξε νά... ἀνανεωθῆ! 'Επάσχισε νὰ γίνῃ κομψός, σπαθᾶτος. 'Εξησφάλισε, φεῦ, τὴν φαιδρότητα! Προεκάλεσε τὴν ἰλαρότητα μὲ τὶς ρυτίδες, ποὺ χαράχτηκαν στὸ πρόσωπο καὶ ἀπὸ τὶς «λάντζες», ποὺ κρεμάστηκαν κάτω στὸ σαγόνι. Καὶ τὸ χειρότερον· Καθημερινὲς ἀδιαθεσίες καὶ ἀδυναμίες. Οἱ διατυπωθεῖσες ὑπόνοιες τῶν φίλων καὶ οἱ συστάσεις των («Νὰ πᾶς στὸ γιατρό, δὲν εἶναι φυσιολογικὴ ἡ ἀδυναμία σου») ἔβαλαν... ψύλλους στὰ αὐτιά του. 'Αμφέβαλλε γιὰ τὴν αἰτία τοῦ ἀδυνατίσματος. Φόβοι κατέκτησαν τὴν σκέψι του. Δὲν ἀποτολμοῦσε νὰ δρασκελίση τὸ κατώφλι τοῦ Ἰατρείου.

—Κι' ἄν μοῦ πῆ πὼς ἔχω.. Μπά, καλύτερα νὰ μὴν τὸ ξέρω'

Ρίχτηκε ἐκ νέου στὸ φαγητό. 'Εδιπλασίασε τὸ βάρος του. Χαμογελᾶ καὶ πάλι ἀμέριμνα. Στό... καλὸ καὶ ἡ κομψότης καὶ τὸ καλό της. Κάθε πρᾶγμα στὸν καιρό του...

★

Δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ εὕρη τὸ δίκαιο της. Χρόνια καὶ καιροὺς ὀργώνει τὴν ὕπαιθρο. Διδάσκει μαθητές, βγάζει ἀνθρώπους καταλλήλους γιὰ τὴν κοινωνία. 'Αγαποῦσε τὸ ἐπάγγελμά της. λάτρευε τὰ παιδιὰ τοῦ σχολείου της. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παληοὺς δι δασκομένους της, προώδευσαν, ἔγιναν ἐπιστήμονες, ἔχουν σταδιοδρομήσει στὴν πόλι καὶ στὴν πρωτεύουσα. Κι' ἐκείνη, ἡ δασκάλα τους, παραμένει ἀκόμη στὴν ὕπαιθρο, στὸ χωριό. Παντρεύτηκε, ἀπέκτησε παιδιά· ἀνδρώθηκε ὁ γυιός της καὶ κινδυνεύει νὰ ἀπωλέση τὸν ἔλεγχό του, γιατὶ ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸ σπίτι της. Τῆς ἔλιπαν οἱ ἐπιδεξιότητες τῆς καπατσοσύνης καὶ ἀπὸ τότε ποὺ ἦτο νέα. 'Υστεροῦσε στὰ ξεσκονίσματα ἀνωτέρων της. 'Ητο καὶ ἔμεινε πιστὴ στὸ καθῆκον, στὴν ἱερὰ ἀποστολὴ τῆς ἐκπαιδευτικοῦ. Καὶ ἐνῶ ἠτύχησε στὸ γάμο της καὶ διάγει συζυγικὸν βί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΣΕ ΡΟΛΟ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Εὐλαβικὴ ἡ Μνήμη σήμερα, μὲ τὸν Εὐαγγελιστὴ Μᾶρκο, ὁδηγό. θὰ «ὀρθρίση» καὶ πάλι μὲ τὶς ἀφωσιωμένες Μυροφόρες στὸν κενὸ τάφο. Καὶ καθώς, κινημένο ἀπὸ τὸ φῶς, τὸ σκοτάδι θὰ ὑποστέλλη τὴν σημαία του καὶ θὰ ὑποχωρῆ, ἡ τρίμορφη 'Αγάπη θὰ ἀνηφορίζη τὸν δρόμο τῆς εὐγνωμοσύνης. «Καὶ διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ 'Ιακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν». Καὶ ὅταν ἐπέρασε τὸ θλιβερὸ Σάββατο τῶν δακρύων καὶ τοῦ φόβου γιὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τὸ Σάββατο τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς σιγῆς γιὰ τὸν 'Ιησοῦ, «λίαν πρωῒ ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου». 'Εδῶ οἱ στοργικὲς Μυροφόρες θὰ ἀντικρύσουν «νεανίσκον, καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκήν». Καὶ ὁ λευκοφόρος Ἄγγελος, σὰν ἄλλος ὑπερκόσμιος ληξίαρχος, θὰ ἀπαγγείλη τὴν χαρμόσυνο πρᾶξι τῆς ἀναστάσεως. «'Ηγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε». Τὸ πάθος του ἄρχισε νύκτα. Ὅταν ἐκρέμετο στὸ σταυρό, ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη. Στὸν τάφο κατέβηκε «ὀψίας γενομένης», ὅταν ὁ ἥλιος ἐβάδιζε πρὸς τὴν δύσι του. 'Αλλ' ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, ὅταν ὁ ἥλιος ἐπλησίαζε νὰ ἀνατείλη, γιατὶ εἶναι «ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωϊνός», εἶναι τὸ «φῶς τοῦ κόσμου». Πηγαίνετε, λοιπόν, σεῖς στοργικὲς Μυροφόρες νὰ γνωστοποιήσετε τὴν ἀνάστασι στοὺς μαθητὲς καὶ τὸν Πέτρο. Γίνετε εὐαγγελίστριες τῶν εὐαγγελιστῶν, κηρύξατε στοὺς κήρυκες τὸ «φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα», γίνετε ἀπόστολοι γιὰ τοὺς ἀποστόλους. 'Αποτελεῖ αὐτὸ ἀνταμοιβὴ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς σας.

★

Πόσο ὑπερήφανες πρέπει νὰ νοιώθουν οἱ γυναῖκες ὅλων τῶν αἰώνων γιὰ τὸ ἀπτόητο θάρρος καὶ τὴν ἀνυποχώρητο ἀφοσίωσι τῶν Μυροφόρων πρὸς τὸν Κύριο. Μυροφόρες οἱ τελευταῖες, ποὺ εἶδε στὸ Σταυρὸ ὁ Χριστός. Μυροφόροι οἱ πρῶτες, ποὺ συναντᾶ μετὰ τὴν 'Ανάστασι. Μέ εὐλάβεια τηροῦν τὸ τελευταῖο Σάββατο τῆς Π. Διαθήκης. Πρῶτες θὰ εὐαγγελισθοῦν τὴν ἐγκαινιζομένη Καινὴ Διαθήκη. 'Η ὀρθρικὴ πορεία τῶν Μυροφόρων ἔγινεν ἡ ἀπαρχὴ ἑνὸς ἀνανεωτικοῦ κινήματος τῶν γυναικῶν. 'Υπῆρξαν οἱ πρῶτες ἀληθινὲς φεμινίστριες. Καὶ ἀπὸ τότε ἐχρειάσθησαν ἀγῶνες καὶ μόχθοι καὶ θυσίες ἀπὸ τὴν γυναῖκα γιὰ νὰ ἐπιτύχη θέσι ὑπὸ τὸν ἥλιο. 'Εχρει ἀσθησαν ἀγῶνες καὶ ἐστήθηκαν σταυροὶ γιὰ νὰ βεβαιωθῆ ἡ θεία ἐπαγγελία «οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ».

Δὲν ἐλέχθη, βέβαια, χωρὶς λόγο, ὅτι ἡ γυναῖκα ἀνήκει στὸ ἀσθενέστερο φύλο. Τὸ γεγονὸς πάντως εἶναι ἕνα. Εἶναι καταπλη κτικὴ ἡ δυναμικότης της. Αὐτὴ δὲ ἡ παντοδυναμία τοῦ ἀσθενεστέρου φύλου ἔδωσε τὸν δραματικὸ χαρακτῆρα στὴν ἐμφάνισι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Γιατί, ὅταν μέσα στὴν ψυχὴ τῆς γυναικὸς μπῆ ὁ ὑλισμός, ἡ πολυώνυμος ἀντιχριστιανικὴ ἄρνησις, ἡ ἀπάρνησις τοῦ δεσμοῦ πρὸς τὸ ὑπερανθρώπινο, ἡ γυναῖκα πεθαίνει σὰν ἄνθρωπος. Γίνεται τυφλὸ καὶ ἄβουλο. Παίγνιο τῶν ρευμάτων τῆς ζωῆς. «Ἕνα πιθηκοειδὲς ἀνδράποδον τοῦ κατωτέρου ἀνδρικοῦ ἐγωϊσμοῦ εἰς τὴν νεότητα ἕνα ἀπόρριμμα εἰς τὴν ὑπερώριμον ἡλικίαν, μία τραγικὴ ἀποτυχία εἰς τὴν ὅλην ζωήν». Ὅταν ὅμως προβάλη ἐμπρός μας ἡ μυροφόρος, ἡ γυναῖκα τῆς χριστιανικῆς πίστεως «ὕμνος ἅπαξ ἠτάται» γιὰ νὰ ὑμνήση τὴν φωτεινὴ γυναῖκα τοῦ πνεύματος, ποὺ ὀφειλέτις της εἶναι ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος!

Γυναῖκες, ἡρῷδες τοῦ πνεύματος, μὲ τὸ αἷμα τους ἔγραψαν τὴν ἱστορία τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀνθρωπότητος. Γυναῖκες, ἀφιερωμένες στοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς σωτηρίας τὸ ἔργον ἀπαρνοῦνται τοῦ κόσμου τὴν χαρά, γιὰ νὰ μεταδώσουν στὸν κόσμο τὴν χαρά. Ἄλλες, ἀφανεῖς στρατιώτιδες τοῦ καλοῦ ἀγῶνος, ἀγωνίζονται μέσα στὸ σπίτι, μέσα στὴν κοινωνία σὰν τῆς 'Αληθείας μάρτυρες, σὰν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ζωῆς ἀγωγοί.

★

Μέσα στὴν θαυμασία ἑνότητα, ποὺ ἐδημιούργησε ἡ θρησκεία τῆς ἀγάπης μὲ ἔμβλημα πάντοτε τὸ «οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ», πῆρε ἡ γυναίκα τὴν ξεχωριστὴ δική της θέσι. 'Από τότε, ποὺ οἱ στοργικὲς Μυροφόρες ἐτόλμησαν νὰ σκύψουν στὸν τάφο τοῦ Ζωοδότη μέχρι σήμερα, οἱ γυναῖκες συνεχίζουν μιὰ πορεία νίκης καὶ δημιουργίας· στὴ δημιουργία, ποὺ τὶς ἔχει τάξει τοῦ αἰωνίου ἡ προσταγὴ καὶ τῶν καιρῶν ἡ ἀναζήτησις. Μὲ τὴν πίστι στὸν 'Αναστάντα, ἡ γυναίκα ἀπετίναξε τὰ δεσμά της καὶ ἐνίκησε σὲ ἀγῶνα ἱερό, σκληρὸ καὶ τραχύ. 'Η πίστις στὸν 'Αναστάντα τῆς ἔδωσε τίτλους βασιλικούς!

Μὲ τὸν χριστιανικὸ ἀγωνιστικὸ φεμινισμὸ καλοῦνται, ἀπηλλαγμένες ἀπὸ ἀφελεῖς χίμαιρες, οἱ σύγχρονες γυναῖκες νὰ δημιουργήσουν τὴν καινούργια ἐποχή, ποὺ θὰ διαδεχθῆ τὸ χάος. Καλοῦνται σὲ ρόλο πρωταγωνιστοῦ γιὰ τὴν δημιουργία ἑνὸς καινούργιου κόσμου.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΣΠΑΣΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ 20 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜ. ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΒΟΛΤ

ΣΤΑΝΦΟΡΝΤ, (Καλιφόρνια).- Μετὰ τεσσάρων ἐτῶν κατασκευὴν καὶ ἑνὸς ἔτους δοκιμάς, ἤρχισε χρησιμοποιούμενος ὁ γιγαντιαῖος ἀτομικὸς διασπαστής, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρεν ἐνταῦθα ἡ 'Αμερικανικὴ 'Επιτροπὴ 'Ατομικῆς Ἐνεργείας, διὰ λογαριασμὸν τοῦ Πανεπιστημίου Στάνφορντ. Μήκους 3 χιλιομέτρων, ὁ διασπαστὴς αὐτὸς ἤρχισε χρησιμοποιούμενος διὰ μελέτας ἐπὶ τῆς δομῆς τῆς ὕλης καὶ θὰ ἀποθῆ πολύτιμον ὄργανον εἰς χεῖρας τῶν φυσικῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν προσφάτου πειράματος μάλιστα, ὁ ἀτομικὸς διασπαστὴς ὑπερέβη τὸ ἀνώτατον ὕψος ἐνεργείας, διὰ τὸ ὁποῖον εἶχε σχεδιασθῆ – δηλαδὴ τὰ 20 δισεκατομμύρια ἠλεκτρονικὰ βόλτ.

ΣΗΜΕΡΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Τῆς κ. ΑΛΙΚΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο σήμερα, γιορτάζεται ἡ «'Ημέρα τῆς Μητέρας». Δὲν χρειάζονται πολλὰ καὶ μεγάλα λόγια γιὰ νὰ νοιώσουμε πόσο πλατειὰ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς γιορτῆς αὐτῆς, πόσο ἀγγίζει τὶς καρδιὲς ὅλων μας καὶ πόσο πρέπει ὅλοι μας νὰ τὴν γιορτάζουμε. Γιατί, στ' ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει γιορτή, ποὺ νὰ ταιριάζει πιότερο σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ ὅλοι ἔχουμε μιὰ Μητέρα.

Σήμερα μοιάζει σὰν νὰ γιορτάζη ἡ γῆ ὁλόκληρη. 'Η εὐλογημένη ἀπ' τὸ Θεὸ πηγὴ τῆς ζωῆς. Καὶ ἔχουμε ἱερὸ καθῆκον νὰ τιμήσουμε 'Εκείνη, ποὺ μᾶς ἄνοιξε τὰ μάτια στὸ φῶς καὶ τὴ μαγεία τῆς δημιουργίας. 'Εκείνη, ποὺ μᾶς ἐγαλούχησε, ποὺ μᾶς ἐλίκνισε, ποὺ μᾶς ταξίδεψε στὸν κόσμο τῶν παραμυθιῶν. 'Εκείνη, ποὺ μᾶς ἀγάπησε.

Στὸ διάβα τῶν χρόνων, πολὺ ὑμνήθηκε ἡ γυναίκα - Μητέρα. Καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀθάνατο τῆς Μητρότητας, ποὺ τρέφεται καὶ ἐπιζῆ μέσα στὴ στοργή, τὴ φροντίδα, τὴ θυσία καὶ πιὸ συχνὰ στὸν πόνο, ἔχει γίνει πηγὴ ἀστείρευτης ἔμπνευσης σὲ ποιητές, σὲ ζωγράφους, σὲ συνθέτες. Κι' ἔχει γίνει ἀφορμὴ γιὰ συζητήσεις καὶ στοχασμούς.

Πῶς ὅμως μποροῦν τὰ λόγια νὰ φτάσουν τὸ ὕψος τοῦ μεγαλείου, ἐκεῖ ποὺ ὑψώθηκε τὸ πνεῦμα τῆς Μητρότητας κι' ἄγγιξε τὸν οὐρανὸ κι' ἀγκάλιασε τὴ γῆ ὁλόκληρη κι' ἔφτιαξε ποταμοὺς δακρύων καὶ βωμοὺς θυσιῶν καὶ ἀπέραντες λουλουδιασμένες ὁάσεις στοργῆς καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης;

Καὶ τί χρειάζονται τὰ φιλοσοφήματα καὶ τὰ λυρικὰ ἐγκώμια καὶ οἱ ὕμνοι γιὰ τὴ Μητέρα, ὅλοι μας ἔχουμε, στὸ ἱστορικὸ τῆς ζωῆς μας τῆς ἴδιας, ἄπειρα ζωντανὰ παραδείγματα μητρικῆς στοργῆς καὶ θυσιῶν, πού, θυμώντας τα, μᾶς συγκλονίζουν καὶ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς γεννοῦν χειμάρρους εὐγνωμοσύνης;

'Ο καθένας, πρέπει νὰ δίνη ἀπ' τὴν ψυχή του, ὅ,τι ὀφείλει στὴ Μάννα. Νὰ τὸ δίνη μόνος του, ἀτομικά, γιατὶ δὲν εἶναι κάτι, ποὺ δίνεται ἀπόλυτα μὲ γενικὲς ἀναγνωρίσεις καὶ ἐπιβραβεύσεις.

Σήμερα ὅμως ἰδιαίτερα ἐμεῖς οἱ γυναῖκες, ποὺ δεχόμαστε ἐμεῖς τιμὴ τῆς γιορτῆς πρέπει, πρῶτα ἀπ' ὅλα, νὰ σκεφθοῦμε πάνω στὸν ἴδιο μας τὸ ρόλο σὰν Μητέρες. 'Εμεῖς ὅλες, ποὺ μᾶς ἔχει παραχωρηθῆ τὸ ὑπέροχο προνόμιο τῆς δημιουργίας, ποὺ μᾶς ἔχει δοθῆ τὸ θεῖο δῶρο τῆς Μητρότητας, ποὺ συμβολίζει τὴ νίκη τῆς ζωῆς ἐνάντια στὸ θάνατο, πρέπει, πάνω ἀπ' ὅλα νὰ νοιώσουμε τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀποστολῆς μας καὶ νὰ συναισθανθοῦμε βαθειὰ τὶς ἀπέραντες εὐθῦνες μας καὶ τὰ καθήκοντά μας.

Θεία δύναμη ἔκαμε τὰ σπλάχνα τῆς γυναίκας ἐργαστήρι — γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ ἀνθρώπου. 'Εκεῖ ξεκινάει τὸ ἔργο. Σμιλεύεται τὸ ἀνθρώπινο ἀγαλματάκι. Καὶ μὲ πόνο τὸ στήνει ἡ Μάνα στὸ βάθρο τῆς ζωῆς. Καὶ τότε, σὰν τ' ἀντικρύζει, γεύεται σὰν ἀνταμοιβὴ τὸ θεῖο δῶρο τῆς μητρικῆς ἀγάπης, ποὺ κάνει τὴν καρδιά της ν' ἀνθίζη σὰν ἀνοιξιάτικο λουλούδι.

Καὶ δίνει ἡ Μάννα τὴν ἀγάπη καὶ τὴ στοργή. Καὶ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀγάπη μεγάλη καὶ ἀσύγκριτη. Κι' ἔχει τοῦτο τὸ θαυμάσιο ἡ ἀγάπη τῆς Μητέρας, καθὼς εἶπεν ὁ Βίκτωρ Οὐγγώ. «'Ενὼ μοιράζεται σὲ ὅλα τὰ παιδιά της, κάθε παιδὶ τὴν ἔχει ὁλάκερη».

Καὶ τρέφει ἡ Μάννα τὸ παιδὶ μὲ τὸ κορμί της. Μά, αὐτὸ δὲν φτάνει. Πρέπει νὰ θρέψη καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ μὲ τὴν ψυχή της. 'Από τὴ στιγμή, ποὺ τὸ κλείνει στὴν ἀγκαλιά της, τόσο δὰ ἀνήμπορο πλασματάκι, ἔχει χρέος νὰ γρηγορῆ. Τ' ἀνήσυχα ματάκια τοῦ παιδιοῦ, πρέπει στὴν ἀναζήτησή τους νὰ βρίσκουν τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ἀλήθεια. Καὶ ἡ λεπτὴ ψυχούλα του νὰ δροσίζεται μὲ γάργαρο νερὸ ἀπὸ πηγὴ καθάρια.

'Από τὶς πρῶτες ὧρες τῆς ζω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

150.000.000
θὰ μοιράση στοὺς τυχεροὺς
ΤΟ
ΕΘΝΙΚΟν
ΛΑΧΕΙΟν
εἰς τὴν 69ην ἔκδοσίν του.
Τὰ γραμμάτια τῆς νέας ἐκδόσεως ἐκυκλοφόρησαν καὶ ἐξαντλοῦνται ταχύτατα.
Μὲ τὰ ἔσοδα τῶν Κρατικῶν Λαχείων, τὸ Κράτος ἀσκεῖ κοινωνικὴν πολιτικήν.
'Αγοράζοντες Κρατικὰ Λαχεῖα συμβάλλετε εἰς τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτιστικὴν πρόοδον τοῦ τόπου.
ΕΟΝΙΚΟν ΛΑΧΕΙΟν
5.000.000
δῶρον εἰς κάθε ἔκδοσιν.
Α' ΛΑΧΝΟΣ 2.000.000
Β' ΛΑΧΝΟΣ 1.000.000
ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΔΥΝΑΤΟΝ ΚΕΡΔΟΣ
7.000.000

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΡΟΣΟΧΗ!
Κάτι ποὺ δὲν ἔχει γίνει ἕως τώρα στὴν Πάτρα γιὰ τοὺς φιλανθεῖς.
Τὴν 17ην Μαΐου καὶ ὥραν 8ην βραδυνὴν τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς
ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥ